

ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΠΕΔΙΑΔΟΣ ΚΡΗΤΗΣ

(Αρ. Σπ. Μητρ. 872)

Υπό Ιωάννου Ιωάννου

Ίστορια : Τὸ σπήλαιο ἔχει ίστορία πολλῶν αἰώνων καὶ οἱ ἀρχαιολογικὲς ἀνασκαφὲς ποὺ πραγματιστοῦ: ἡθῆκαν σὲ αὐτὸν κατὰ τὴν λατρευτικὴν ἀξίαν ποὺ εἶχε γιὰ τὸν Κρῆτες, μὲ σεβαστὸν ἀριθμὸν ἀξιολόγων εδρημάτων. Ο Ἀρθούρος "Εδμηντον", εἶναι δὲ πρῶτος ἀρχαιολόγος ποὺ ἐνεργεῖ ἀνασκαφὲς γιατὶ εἶχε τὴν γνώμην ὅτι τὸ σπήλαιο αὐτὸν ήταν τὸ ιερὸν ἀντρὸς τῆς Κνωσσοῦ. Γενικά τὰ ενρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Αρθούρου "Εδμηντον" στὸ σπήλαιο εἶναι χρονολογικὰ παλαιότερα τῶν εύρημάτων ἀπὸ τὸ σπήλαιο τοῦ Ψυχροῦ στὸ Λασίθι. Ο "Αγγλος ἀρχαιολόγος I. Pendlebury θεωρεῖ συνέχεια τῆς λατρείας στὸ σπήλαιο καὶ κατὰ τὴν M.M. III περίοδον καὶ ἀκόμη ἔως τὴν Y.M. II, δηλαδὴ ἔως τὸ 1.400 π.Χ.

Ο γνωστὸς Γάλλος θρησκειοσπήλαιολόγος κ. Πύλ Φάρ, ποὺ ἐπὶ εἰκὼς χρόνια συνέχεια κάθε καλοκαίρι ἔρχεται στὴν Ἐλλάδα γιὰ γὰρ μελετήσῃ τὰ κρητικὰ σπήλαια, πιστεύει ὅτι ἡ θεὰ Βριτόμαρτις εἶναι τὸ κύριο λατρευτικὸν πρόσωπο τοῦ σπήλαιου. Στὴν περιγραφὴ γι' αὐτὸν γράψει καὶ ἀναλύει διάφορες μορφὲς ποὺ σχηματίζουν οἱ σταλαχμίτες ποὺ διακρίνονται πάνω τους ἔχνη σκαλίσματες γιὰ γὰρ παρουσιάσουν παραστάσεις προσώπων καὶ ζώων. Σημειώνουμε ὅτι ἡ φυντασία τοῦ ἐπιστήμονος αὐτοῦ στὴν ἐξήγηση τῶν σχημάτων τῶν σταλαχμίτων εἶναι ἀσυγκράτητη.

Ο κ. Σπύρος "Αλεξίου" ἀναφέρει ὅτι δχι μόνον ἔχουμε ενρήματα ἀπὸ τὸ σπήλαιο τῆς παλαιοανακτορικῆς καὶ τῆς νεοανακτορικῆς περιόδου ἀλλὰ καὶ τῆς μετανακτορικῆς, ποὺ χρονολογικὰ συμπίπτει μὲ τὴν μυκηναϊκὴν περίοδο.

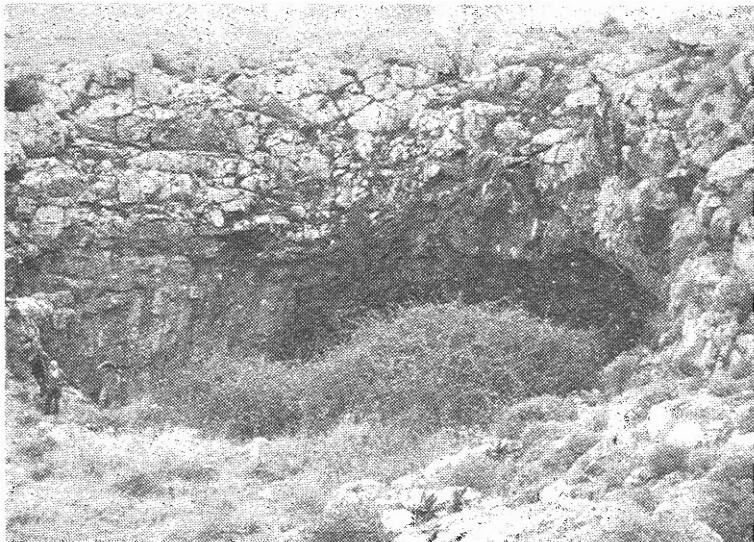
Τελευταῖα Ἀμερικανοὶ κάνοντας λαθραῖα ἀνασκαφὲς στὸ σπήλαιο ἀνεκάλυψαν Ρωμαϊκὰ λυχνάρια. Μὲ ἐνέργειες τῶν ἀρμοδίων τοῦ μουσείου τοῦ "Ηρακλείου, ὑποχρεώθηκαν, οἱ Ἀμερικανοί, νὰ παραδώσουν τὰ ενρήματα.

Τὸ 1962 δ. κ. Κων. Δάδηρης, ἐπιμελήτης τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου "Ηρακλείου, σὲ ἀνασκαφὲς στὸ σπήλαιο, ἀνεκάλυψε ἀξιόλογα ενρήματα μεσομινωϊκὰ καὶ Ρωμαϊκά. Ἐντυπωσιακὸ εύρημα ήταν ἡ ἀνακάλυψη λύγου μὲ ἀσεμνηγή παράξταση.

Μὰ ἡ λατρευτικὴ συνέχεια στὸ σπήλαιο δὲν διακόπτεται. Ἐρείπια ἐκκλησίας ὑπάρχουν δεξιὰ στὴν είσοδο. Σήμερα ὑπάρχει πάνω δεξιὰ ἀπὸ τὸ χειλός τῆς δολινῆς ποὺ σχηματίζει τὴν είσοδο τοῦ σπηλαίου, ἐκκλησάκι ποὺ ἐορτάζει στὸ δυομέτριο τῆς "Αγίας Παρασκευῆς". Πιστεύομε ὅτι ἀνασκαφὲς σὲ κατάλληλο σημεῖο τοῦ σπηλαίου θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδώσουν προϊστορικὰ ενρήματα.

Τὸ σπήλαιο μελετᾶ τὸ 1962 δ. κ. Ὁ Ελευθέριος Πλατάνης, πρόεδρος Σπηλαιολογικοῦ Κλιμακίου Κρήτης. Ὅπως εἶναι γνωστὸ διάρχειο τῶν κρητικῶν σπηλαίων ἀνέρχεται σὲ 3.200 σπῆλαια καταχωρημένα ἀπὸ τὸν κ. Πλατάνην. Ὁρίζεται τὸ μέλος τῆς Ε.Σ.Ε. καὶ κάτοικος τοῦ χωριοῦ Σκοτεινὸ δ. κ. Ν. Μαρκάκης φύλακας τοῦ σπηλαίου. Ὁ κ. Μαρκάκης φυτεύει δέντρα στὴν εἰσοδον καὶ φροντίζει διο τὸ εἶναι δυνατὸν γιὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ ἔξωραΐσμὸν τοῦ σπηλαίου, ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸ δημιούργημα αὐτὸ τῆς φύσεως, τὸ θεαματικὸ σπήλαιο τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς.

Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1969 ὁμάς μελῶν τῆς Ε.Σ.Ε. μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Ι. Ἰωάννου καὶ συνεργάτες τὸν κ. Ἐλ. Πλατάνη, τὴν δίδα Γ. Ἰωάννου καὶ τοὺς κ. κ. Π. Ἰωάννου καὶ Ν. Μαρκάκη ἐρευνᾶ, μελετᾶ, χριτογραφεῖ τὸ σπήλαιο ἐντολῇ τῆς Ε.Σ.Ε., χορηγίᾳ Ε.Ο.Τ.

Τμῆμα τῆς μεγάλης δολίνης
ὅπου ἡ εἴσοδος τοῦ σπηλαίου 'Αγίας Παρασκευῆς.

Φωτ. Ἰωάν. Ἰωάννου

Προσπέλασις: Ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο ἀπέχει 21,5 χλ. Ἀπὸ τὸ 17,7 χλ. τοῦ δρόμου Ἡρακλείου—Ἀγ. Νικολάου ἀμαξιτὸς δρόμος διδηγεῖ στὸ χωριὸ Γοῦνες καὶ μετὰ στὸ χωριὸ Σκοτεινό, μὲ πορεία ἀπὸ αὐτὸ μασῆς ὥρας. Σὲ μακρὸ λόφῳ διακρίνεται τὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὅπου καὶ τὸ σπήλαιο, σὲ ὑψόμετρο περίπου 280 μ. Τὸ χωριὸ Σκοτεινὸ ἀνήκει στὴν κοινότητα Γουδῶν, ἐπαρχίᾳς Πεδιάδος, τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου. Ἡ τοπικὴ ὄνομασία τοῦ σπηλαίου εἶναι «δ σπήλιος τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς».

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος—Τμῆμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

Τὸ Σ πήλατο : Ἡ εἴσοδός του εἶναι: τμῆμα δολίνης μὲ διαστάσεις 25 μ.
× 25 μ. Στὸ νότιο τμῆμα τῆς δολίνης, πών ἔχει κλίση BN, μὲ ἄνοιγμα βορειού εἶναι
ἡ εἴσοδος τοῦ σπηλαίου μὲ διαστάσεις πλάτος 25 μ. καὶ ὅψης 8 μ.

Τὸ σπήλαιο διποτελεῖται: ἀπὸ ἔναν μεγάλο θάλαμο καὶ τρεῖς μικρότερους.

Ο κεντρικὸς θάλαμος εἶναι: ὁ μεγαλύτερος καὶ ὁ πιὸ ἐντυπωσιακὸς θάλαμος
ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς σὲ ἑλληνικὰ σπήλαια. Ἐχει μῆκος 134 μ., πλάτος 33 μ. καὶ
ὅψης 30 μ.

Ο δάλαμος τῆς λατρείας εἶναι καταστόλιστος.
Στὰ τοιχώματά του διακρίνεται δαυμάσιας λιθωματικὸς διάκοσμος.

Φωτ. Ιωαν. Ιωάννου

Στὸ πρῶτο τμῆμα δεξιὰ τῆς εἰσόδου ὑπέρχουν ἐρείπια παλαιᾶς ἐκκλησίας καὶ
ἀκριβῶς ἀπὸ πάνω, στὸ χειλὸς τῆς δολίνης, τὸ κακιγούργιο ἐκκλησάκι τῆς Ἀγίας
Παρασκευῆς. Ὁλο τὸ δεξιὸ τοίχωμα, ἔως τὰ 28 μ. εἶναι διαρρυθμισμένο γιὰ τοὺς
προσκυνητὲς καὶ γὰ τὸν χορὸ καὶ μὲ θέσεις εἰδικές γιὰ τοὺς λυράρηδες. Ἔδω
γίνονται οἱ ἑωρτὲς καὶ τὰ τραχούδια στὸν ἑορτασμὸ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

Στά 22 μ. δεξιά διπάρχει δίδυμη πόρτα.

Στά 30 μ. διπάρχει θεόρατο σταλαγματικό συγγρότημα στὸ κέντρο τοῦ θαλάμου. Τὸ πλάτος στὸ σημεῖο ἀντὸ ἐνιαὶ 21 μ Στὴν ἀρχὴ τοῦ θαλάμου σ' ὅλο τὸ δάπεδο μεγάλοι δύγκολιθοι. Πρὸς τὸ μέσον οἱ δύγκολιθοι εἰναι μικρότεροι. Στὸ μέσο καὶ πρὸς τὸ τέλος 8λο ἀπότομες καταβάσεις σὲ σταλαγματικούς δύγκους.

Στά 42 μ. δεξιά στὸ τοίχωμα ἐντυπωσιακὸ σταλαχτικὸ σύμπλεγμα ποὺ φθάνει ἔως τὸ δάπεδο.

Στά 63 μ. ἔνα σύμπλεγμα σταλαγμάτη ποὺ σχηματίζει τὴν μορφὴ τεράστιας ἀρχούνδας. Δεξιά πρὸς τὸ τοίχωμα ἄλλος μικρότερος σταλαγματικὸς δύγκος σχηματίζει: ἔναν σκύλο. Ἐδῶ καὶ τὸ μεγαλύτερο πλάτος τοῦ σπηλαίου 33 μ.

Στά 67 μ. δὲ ἐντυπωσιακὸς σταλαγματικὸς δύγκος μὲ ὑψὸς 12 μ. ὅπου διακρίνεται μορφὴ προσώπου γυναικας μὲ ἵχνη σκαλίσματος γιὰ τὴν ἀπόδοση τῶν χαρακτηριστικῶν της. Ἐπίσης διπάρχει καὶ σχῆμα σώματος γυναικός. Εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ φαντασμαγορικὰ σημεῖα ποὺ μπορεῖ νὰ συναντήσῃ κανεὶς σὲ σπήλαιο.

Ἄπὸ τὰ 66 μ. ἔως τὰ 121 μ. διὸ τὸ δεξιὸ τμῆμα τοῦ σπηλαίου εἶναι ὑψηλότερο ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ καὶ εἶναι γεμάτο δύγκολιθους. ποὺ πάνω τους δημιουργήθηκαν μεγάλοι σταλαγμίτες καὶ θεαματικὲς κολῶνες. Τὸ ἀριστερὸ τμῆμα εἶναι: ἀπότομο καὶ κατηγορικὸ μὲ στολισμένο μόνον τὸ τοίχωμά του.

Στὰ 120 μ. ἀριστερὰ διπάρχουν εἰ δυὸ βωμοὶ. Πίσω ἀπὸ τοὺς βωμοὺς μεγάλοι σταλαγμίτες ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀξιοπρόσεκτους τοῦ σπηλαίου. Ἀνάμεσα στοὺς βωμοὺς διπάρχει μικρὴ καταβόθρα ποὺ καταλήγει στὸ σημεῖο ὅπου ἡ είσοδος γιὰ τὸ «ἄδυτο».

Ἄπὸ τὰ 121 μ. ἔως τὰ 134 μ. στενεύει: δὲ θάλαμος σὲ μικρὴ ἀνηφορικὴ ἐσοχὴ μὲ πολλὲς μικρὲς κολῶνες ἀριστερά του.

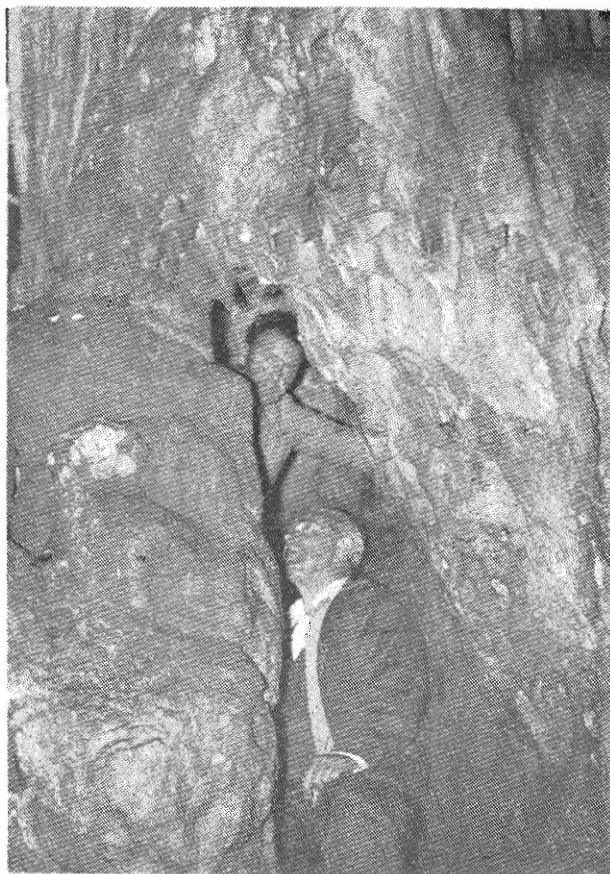
Ἄπὸ τὰ 100 μ. ἀριστερὰ μὲ κυκλικὴ κατάβαση γύρω ἀπὸ μεγάλο δύγκολιθο, βρισκόμαστε στὸν πρεθάλαμο ποὺ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ στὸν θάλαμο τῆς «λατρείας», δὲ μεγάλος θάλαμος ὀνομάζεται: «μέγας ναός», ἀναφέρουμε τίς δονοματίες ποὺ ἔδωσε δ. Πλατάκης στὰ διάφορα τμήματα τοῦ σπηλαίου.

Στὴν ἀκρη δεξιά τοῦ προθυλάκου ἀπὸ καταβόθρα κατεβαίνουμε στὸ «ἄδυτο». Τὸ «ἄδυτο» εἶγαι ἔνας κατηφορικὸς θάλαμος μὲ τὸ κέντρο του καταβόθρα βάθους ἀπὸ τὴν είσοδο τοῦ «ἀδύτου» 6 μ. Ἀπὸ ἀνηφορικὸ στενὸ τιսννελ συνδέεται τὸ «ἄδυτο» μὲ τὴν κατηφορικὴ πλευρὰ τοῦ προθυλάκου ποὺ διηγεῖ στὸν θάλαμο τῆς «λατρείας».

Μὲ κατηφορικὸ καὶ ἀπότομο στενὸ διάδρομο μήκους 12 μ. μπαίνουμε στὸν θάλαμο τῆς «λατρείας». Εἶναι κυκλικὸς θάλαμος μὲ πανύψηλη δροφὴ 12 μ., μήκους 18 μ. καὶ πλάτους 12 1/2. Στὰ τοιχώματα τοῦ θαλάμου διπάρχουν μεγάλοι σταλαχτίτες ἐνῷ τὰ λιθωματικὰ διλακτικά δημιουργοῦν μιὰ μοναδικὴ διακόσμηση.

Στὰ 5 μ. δεξιά στὸ τοίχωμα σταλαχτικὸ δυγκώμα μέχρι τὸ ἔδαφος. Στὰ 7 μ. δεξιά βράχος στὸ δάπεδο. «Ολο τὸ δάπεδο εἶναι ἐπίπεδο, στὰ τελευταῖα 5 μ. εἶναι ἀνηφορικὸ πολὺ στολισμένο μὲ κολῶνες καὶ σταγμίτες καὶ σχηματίζουν ἔξωστη. Στὸ σημεῖο ἀντὸ τοῦ ἔξωστην διπάρχουν διπογραφὲς πολλῶν παλαιῶν περιηγητῶν. Διακρίνονται διπογραφὲς μὲ χρονολογίες ἔως τὸ 1550. Αὗτὸ εἶναι σημαντικὸ στοιχεῖο γιατὶ ἔξαχριθώνεται εἴτε τὸ σπήλαιο ήταν γνωστὸ καὶ εἶχε μεγάλη φήμη ἀπὸ

πολλούς αἰώνες. Κατά τοὺς χειμεριγοὺς μῆνες σὲ περίοδο βροχῶν τὰ νερά τῆς δολίνης ποὺ εἶναι στὴν εἰσοδο καὶ τὴν γύρω περιοχὴ τοῦ σπηλαίου μπαίνουν στὸ βαθύτερο σημεῖο τοῦ σπηλαίου, ποὺ εἶναι δ ὅλαμπος τῆς «λατρείας» καὶ τὸν γεμίζουν σὲ ỿφος ἔως καὶ 7 μ. Διακρίνονται τὰ ἵχνη τῆς λάσπης καὶ οἱ στάθμες τοῦ γεροῦ στὰ τοιχώματα.

**Στὴ σχισμὴ ὅπου εἶναι γαραγμένα πολλὰ ὄνόματα ἐπισκεπτῶν τοῦ σπηλαίου
ὑπάρχουν χρονολογίες ποὺ φθάνουν ἔως καὶ τὸ 1550.**

Απὸ στενὸ καὶ ἀνηφορικὸ διάδρομο ἀπὸ τὸν ἔξωτην τοῦ θαλάμου τῆς «λατρείας» μπαίνουμε στὸν τελευταῖο θάλαμο τοῦ σπηλαίου ποὺ δημάζεται τῆς «προσευχῆς». Εχει διαστάσεις δ θάλαμος αὐτὸς μῆκος 8 μ., πλάτος 3 μ. καὶ ὕψος 2 μ. Ο μικρὸς αὐτὸς θάλαμος εἶναι θαυμάσιος διακοσμημένος μὲ σταλαχτίτες καὶ κολῶνες.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

Σ πηλαίο γένεση: Τὸ σπῆλαιο ἀπεκτλύθη ἀπὸ τὴν πιώση τμήματος τῆς δροφῆς του ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὸν σχηματισμὸν τῆς δολίνης ποὺ εἶναι στὴν εἰσοδό του. Εἶναι διανοιγμένο τὸ σπῆλαιο σὲ λόφῳ ἀπὸ ἀσθετόλιθο τοῦ Μεσοζωϊκοῦ.

Ἄρχαιοι λογικοὶ: ‘Η ἀρχαιολογικὴ ἀξία τοῦ σπηλαίου εἶναι ἀνεκτίμητη γιατὶ δὲν ἔχουν πραγματοποιηθῆ μεγάλης ἐκτάσεως ἀνασκαφαὶ καὶ τὸ σπῆλαιο αρύθμοι πάρα πολλὰ μυστικά γιὰ τὴν λατρείαν σ’ αὐτό. ’Ηδη στὸ ἵστορικὸ τοῦ σπηλαίου ἀναφέραμε περὶ ληπτικῶς τὶς μέχρι σήμερα ἀνασκαφὲς καὶ τονίζουμε διὰ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐνέργεια ἀνασκαφῶν σὲ δρισμένα σημεῖα τοῦ σπηλαίου ποὺ ὑπάρχουν πιθανότητες ὑπάρξεως τουλάχιστον προϊστορικῶν εὑρημάτων.

Λαογραφία: ‘Ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν οἱ Ἑρταστικὲς ἐκδηλώσεις προσκυνητῶν κατὰ τὴν ἥμέραν τῆς Ἐρτῆς τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς. Γίνεται μεγάλο πανηγύρι στὴν εἰσοδο τοῦ σπηλαίου. ’Τπάρχει εἰδικὸς χῶρος γιὰ τὸν χορὸν καὶ τοὺς λυράρηδες. ’Πάρχουν πληροφορίες διὰ λέγονται: Ἰδιαίτερη τραγούδια καὶ ἀκόμα ὑπάρχουν ἐκδηλώσεις ποὺ γίνονται κατὰ τὴν Ἐρτήν καὶ μόνον στὸ σπῆλαιο αὐτό. ’Επίσης εἶναι ἀπαραίτητη ἡ φυτογράφηση καὶ κινηματογράφηση τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν.

Τούρισμος: Τὸ σπῆλαιο τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς θεωρεῖται παγκοσμίου τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τοὺς κάτωθι λόγους:

1. Γιὰ τὸ σεβαστὸ μέγεθός του καὶ σημειώνουμε διὰ διεύθυνσης θάλαμος τοῦ σπηλαίου εἶναι διάμετρος καὶ διάποδος τοὺς ὑπάρχοντας στὰ μέχρι σήμερα γνωστὰ σπῆλαια. Μῆκος 134 μ., πλάτος 33 μ. καὶ ὁψος 30 μ. ’Έχει ἐκτάσιν 2.500 τ. μ.

2. Γιὰ τὸν πλούσιο λιθωματικὸ διάκοσμό του. Μὲ ἐπιβλητικούς καὶ θεόρατους σταλαγμίτες καὶ σταλαχτίτες, ἐνῷ τὰ τοιχώματά του εἶναι θαυμάσια στολισμένα.

3. Γιὰ τὴν μεγάλη ἀρχαιολογικὴ ἀξία του καὶ ἵστορία του.

4. Γιὰ τὸ διάσημο βρίσκεται κοντά στὸ Ἡράκλειο καὶ ὑπάρχει δρόμος ποὺ μὲ ἐλάχιστη βελτίωση φθάνει ἔως τὴν εἰσοδό του.

5. Σημαντικὸ σύγδρομο στοιχεῖο ἡ εὔκολη γενικὰ ἐσωτερικὴ τουριστικὴ διεύθυνση διαδρόμου ἐξ αἰτίας τῶν πολὺ διψηφιῶν δροφῶν. ’Η τουριστικὴ διαδρομὴ εἶναι δυγατὸν νὰ εἶναι 450 μ.

6. Εἶναι τὸ πλέον κατάλληλο σπῆλαιο γιὰ τουριστικὴ ἀξιοποίηση σὰν πρῶτο στὴν Κρήτη. Καὶ πρέπει σύντομα νὰ πραγματοποιηθῇ γιατὶ, ἐνῷ ἡ Κρήτη διαθέτει πολὺ περισσότερα ἔξερευνημένα σπῆλαια (3.200) ἀπὸ ὅλη τὴν ἄλλη Ἑλλάδα, δὲν ὑπάρχει ἀξιοποιημένο τουριστικὸ σπῆλαιο.

Τὸ σπῆλαιο αὐτὸ διαδρομὴ μεγάλος τουριστικὸς μαγνήτης καὶ θὰ ἀποφέρῃ σημαντικὰ οἰκονομικὰ διφέλη στὴν Κρήτη καὶ γενικὰ στὸν Ἑλληνικὸ Τουρισμό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΠΗΛΑΙΟΥ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ (ΣΚΟΤΕΙΝΟ)

1. Πλατάνης Έλ. ΔΕΣΕ τεῦχος 7 — 8, 1962, σελ. 33.
2. Faure P. Fonctions des cavernes Cretoises. Paris 1964 σελ. 10, 12, 14, 15, 20, 27, 28, 34, 37 — 38, 47, 79, 162 — 166 (κυρίως), 212, 223 IV, V, VI, ὅπου καὶ ἄλλη βιβλιογραφία.
3. Faure P. Nouvelles recherches sur trois sortes de sanctuaires Cretois (B.C.H. 1967, 133).
4. Faure P. Toponymes Prehelléniques (VI, I. 1967, 61).
5. » » Sur trois sortes de sanctuaires Cretois (B.C.H. 1969, 199—200).
6. Πλατάνης Έλ., Χαρογράφησις Σπηλαιών τῆς Κρήτης. Εφ. Πατρίς, 11.12.69.

RESUME

CAVE OF ST. PARASKEVI AT THE HERAKLION KRETA PLAIN by John Ioannou

The cave of St. Paraskevi is close to the village Skotino of the Heraklion - Kreta plain. Due to its magnitude it is considered of universal tourist interest. The central chamber is the biggest and most spectacular among those up to now known in Greek caves. This large chamber is 134m long, 33m large, and its height reaches the 30m. The total surface of the cave amounts to 2.500m². It is possible to arrange a tourist tour for 450m in this cave. It shows archaeological as well as geological interest.

Also of particular importance, are, from the folk-lore aspect, the celebrations that take place, in the cave, on St. Paraskevi's name day. Its decoration is the most rich and impressive of the Greek caves.

ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΆΓΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΕΔΙΑΔΟΣ ΚΡΗΤΗΣ

